

DOI: <https://doi.org/10.37129/2313-7509.2020.13.2.101-109>

УДК 623.522

М.Ю. Мокроцький¹, к.війс.н., с.н.с.**В.І. Пеньковський²**, к.військ.н.**Р.С. Шостак¹****В.А. Коростельов¹**¹Науково-дослідний центр ракетних військ і артилерії, м. Суми, Україна²Українська військово-медична академія, м. Київ, Україна

ОСНОВНІ УМОВИ ТА НАПРЯМКИ НАРОЩУВАННЯ СПРОМОЖНОСТЕЙ РАКЕТНИХ ВІЙСЬК І АРТИЛЕРІЇ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ

На основі наукового дослідження визначити основні умови та напрямки нарощування спроможностей ракетних військ і артилерії Збройних Сил України.

Ключові слова: компоненти, спроможності, ракетні війська і артилерія.

Постановка проблеми

Питання функцій та завдань різнорідних військових формувань, що мають виконуватись під час очікуваних майбутніх операцій (бойових дій), трансформуються у вимоги до спроможностей [1-3], на підставі чого планується їх створення, утримання та розвиток.

За поглядами військових експертів [2-3] ефективними шляхами нарощування спроможностей може бути удосконалення доктрин, основ застосування, структур органів військового управління та військових частин, впровадження нових форм і методів ведення операцій і бойових дій, покращення системи відбору, навчання, підготовки та мотивації персоналу тощо.

Основні питання та вимоги щодо нарощування (здобуття) спроможностей викладені в керівних документах [1-3].

Але, на жаль, у зазначених вище керівних (доктринальних) документах спроможності видів (родів) військ і сил не розглядаються, у тому числі не визначені чіткі тлумачення щодо спроможностей ракетних військ і артилерії (РВіА), як роду Сухопутних військ (СВ) ЗС України, що в свою чергу може призвести до негативних наслідків у питаннях планування розвитку РВіА.

У той же час аналіз досвід бойового застосування РВіА під час антитерористичної операції та операції Об'єднаних сил на сході України [4-5] вимагає набуття таких спроможностей, які будуть відповідати зовнішнім та внутрішнім викликам безпеці держави та реаліям збройних протистоянь сьогодення.

Зазначене вище спонукає до проведення наукового дослідження щодо визначення умов та напрямків нарощування основних спроможностей РВіА, як збалансованої складової системи воєнного призначення.

Аналіз останніх досліджень та публікацій

Аналіз матеріалів публікацій та наукових досліджень свідчить [4-6], що на сьогодні питання набуття спроможностей військовими формуваннями не мають чіткого, єдиного бачення щодо спроможностей РВіА. Також є розбіжності у поглядах військових фахівців, пов'язанні не тільки з відсутністю єдиного бачення понятійного апарату, а й порядку трансформації спроможностей військ (сил) у кількісно-якісні показники для переходу до планування розвитку РВіА на основі набутих спроможностей.

У Воєнній доктрині України [1] термін «спроможності сил оборони» трактується як «здатність досягти необхідного результату під час виконання завдань з питань оборони у певних умовах відповідно до визначених сценаріїв дій та з використанням наявних ресурсів».

У додатку 2 до Стратегічного оборонного бюлетеня України [2] «спроможності» визначено, як «кількісні та якісні показники, що характеризують здатність складових сил оборони виконувати покладені на них завдання щодо оборони держави і відбиття збройної агресії проти України з урахуванням наявних можливостей держави».

Також на цей час не до кінця відпрацьовано вимоги щодо спроможностей різнорідних військових формувань, у тому числі і до перспективних формувань РВіА, не висунуто до вищезазначених формувань перелік показників, за якими можна оцінити спроможності.

У Рекомендаціях з оборонного планування, спроможність (оперативна, бойова, спеціальна) визначається як здатність структурної одиниці (елемента) ЗС (сил оборони) або сукупності сил і засобів виконувати певні завдання (забезпечувати реалізацію визначених військових цілей) за певних умов обстановки, ресурсного забезпечення та відповідно до встановлених стандартів. Зосереджено увагу на тому, що «спроможності військ (сил) визначаються (деталізуються) стандартами, специфічними для структурної одиниці (елемента) кожного виду збройних сил (роду військ, сил)».

Тому розвиток РВіА та нарощування їх спроможностей необхідно реалізувати шляхом здійснення низки практичних процедур, що включатимуть: аналіз та оцінку розвитку воєнно-політичної обстановки для складання переліку реальних і потенційних загроз воєнного характеру та розроблення уточнених варіантів імовірних сценаріїв і ситуацій для планування застосування РВіА з урахуванням ескалації цих загроз; визначення завдань за ситуаціями, що включають кінцеву мету досягнення (ведення бойових дій – військові операції); опис умов виконання визначених завдань; визначення стандартів виконання цих завдань у певних умовах (ситуаціях); визначення вимог до спроможностей військ(сил) та засобів.

Метою роботи є визначення основних умов та базових компонентів розвитку спроможностей РВіА ЗС України.

Викладення основного матеріалу дослідження

На підставі аналізу найбільш загальних рис конфліктів кінця ХХ – початку ХХІ століття та результатів проведених досліджень щодо визначення основних внутрішніх умов та чинників, які обумовлюють роль та місце РВіА в стримуванні та відсічі збройної агресії [4-5], можна зробити наступні принципові висновки щодо основних передумов набуття РВіА необхідних спроможностей у перспективі до 2030 року.

Перша – уточнення та зміна положень нормативних і доктринальних документів, які потребують переосмислення, а саме щодо:

- основних завдань щодо стримування агресивних намірів противника, які повинні виконуватись не за рахунок зіткнення загальновійськових угруповань військ (сил), а, в основному, завдяки можливості дальнього високоточного вогневого ураження. Наявність сучасного далекобійного високоточного озброєння дає можливість упередити противника в його діях, у тому числі, ще на його території;

- визнання можливості стримування намірів країни-агресора за рахунок розвитку спроможностей держави та демонстрації можливостей щодо ведення розвідувальних ударно-вогневих форм воєнних дій, дій випереджувального, превентивного характеру;

- уточнення ролі РВіА в системі операцій ЗС України. РВіА відіграють вирішальну роль щодо вогневого ураження противника в операціях ЗС України та мають право на більш повну реалізацію своїх можливостей. Вони мають розглядатись не тільки як засіб вогневої підтримки загальновійськових формувань, а як головний засіб дальнього, випереджувального вогневого впливу по противнику за вирішальної ролі ракетних військ.

Друга – наявність системи динамічного розгортання військ (сил, органів) стримування до моменту загрозового періоду, у тому числі частин (підрозділів, органів) РВіА. Це дасть можливість зберегти та розгорнути об'єднані сили оборони на головному напрямку, угруповання військ на інших напрямках, підготувати резерви, стратегічний ресурс силового реагування за будь-яких умов розвитку ситуації збройного конфлікту.

Третя – наявність досконалої системи розвідки з єдиним центром управління і надійно захищеними інформаційно-аналітичними центрами (пунктами) збору і оброблення розвідувальної інформації від усіх видів (родів) військ, наявна у них можливість доведення розвідувальних даних до відповідних органів управління та засобів ураження в найкоротші терміни, близькі до реального масштабу часу. Наявність такого розвідувального забезпечення дасть можливість своєчасно розкрити підготовку противника до нападу та провести усі невідкладні заходи загрозового періоду.

Четверта – наявність в угрупованні військ в оперативній побудові (бойових порядках): елементи – оснащені автоматизованою, високозахищеною системою управління військами і зброєю, високоточною зброєю; наявні такі елементи як розвідувально-інформаційний центр, діючий у рамках єдиного інформаційного простору в реальному масштабі часу та високозахищений резерв. Створена стійка дубльована система управління військами (силами) в усіх ланках управління на мережоцентричних принципах.

П'ята – наявність системи комплексного вогневого ураження, передусім за рахунок інтеграції засобів розвідки, управління та ураження; прийняття на озброєння сучасних розвідувальних, ударних та вогневих комплексів і модернізації авіації. Створена високоорганізована автоматизована розвідувальна ударно-вогнева система на основі РУК і РВК, організована тісна взаємодія з іншими військовими формуваннями РВіА, ПС, ВМС, РЕБ та інших спеціальних військ (сил).

І нарешті, шоста – воєнно-технічна політика держави має бути орієнтована на: розвиток, об'єднання та сумісність систем управління, зв'язку, комп'ютерного забезпечення, розвідки та спостереження; оснащення високотехнологічними видами зброї, у тому числі засобами ураження та боєприпасами, дія яких ґрунтується на нетрадиційних фізичних принципах (радіоелектронний імпульс, лазер, гіперзвук та інше); розроблення і закупівлю зразків ОВТ; оснащення військ за єдиним задумом створення розвідувальної ударно-вогневої системи військ (сил) і шляхом відображення в програмах розвитку ОВТ.

Ураховуючи загальні воєнно-стратегічні та воєнно-технічні умови, які впливають на спроможності РВіА в сучасних операціях (діях), потребують переосмислення питання щодо необхідних та існуючих спроможностей РВіА ЗС України, завдань їх нарощування, які в загальному вигляді обумовлюються:

1. Зміною способів масування, зосередження сил і засобів, вогню та ударів РВіА на головному (вирішальному) напрямі. Нові далекобійні засоби у ряді випадків дозволяють замість маневру та концентрації військ здійснювати маневр траєкторіями для завдання вогневих ударів по виявлених угрупованнях військ та об'єктах противника, підрозділи можуть висуватися на обрані напрями ударів і вогню в останній момент.

2. Необхідністю у зв'язку зі збільшенням дальності та ефективності вогневих засобів уточнення способів розосередження військ по фронту і в глибину, віддалення їх вогневих рубежів, позицій, районів очікування зосередження, рубежів розгортання.

3. Необхідністю високої мобільності військ – здатності та вміння ведення маневрено-вогневого способу дій військових формувань РВіА, що характеризуються поєднанням маневру підрозділами та вогнем.

4. Необхідністю автономності дій, яка характеризується, у першу чергу, наділенням правом командира військового формування РВіА самостійно приймати рішення щодо способів виконання завдань та їх здатністю незалежно функціонувати від допоміжних зовнішніх систем.

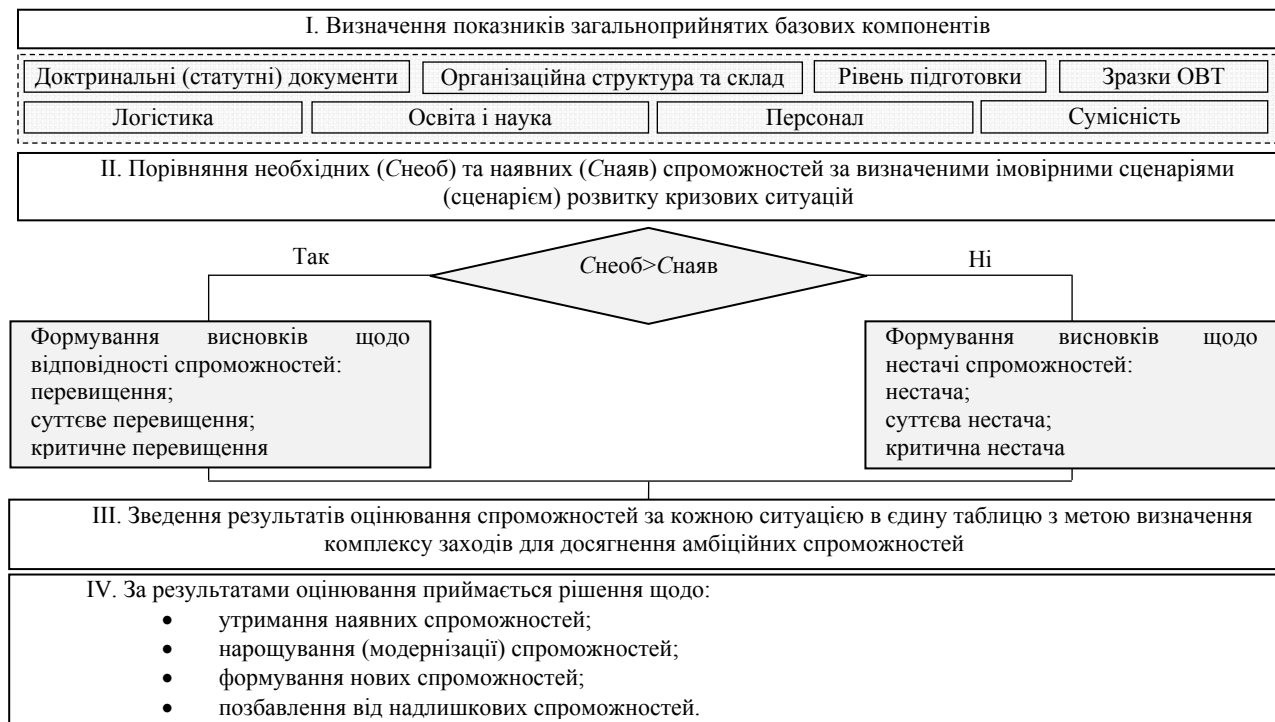
5. Необхідністю ведення дальнього, високоточного вогневого бою, швидкого виведення з ладу інфраструктури управління противника, а також систем зв'язку і РЕБ, наявністю захищеної заводостійкої системи ППО, здатністю вести ефективну боротьбу з літальними апаратами противника.

Отже, зазначені вище основні умови визначають нове розуміння завдань нарощування спроможностей РВіА, які перед ними постануть на довгострокову перспективу. Ці завдання повинні враховувати як особливості розвитку військово-політичної обстановки, характеру збройної боротьби майбутнього, так і основні проблемні питання розвитку РВіА сьогодення.

Специфіка питань розвитку РВіА ЗС України, які виникають у військовій та технічній галузях, полягає у тому, що вони мають місце як у мирний, так і у воєнний час. При цьому проблемні питання розвитку, що вже мають місце або виникають, будуть значно посилюватися умовах періоду воєнного часу. Це обумовлює необхідність виявлення проблемних питань, їх дослідження і своєчасного вирішення саме з врахуванням забезпечення ефективного функціонування РВіА у найбільш напружений час – воєнний час.

Супроводження розвитку РВіА необхідно здійснювати шляхом: проведення системних взаємопов'язаних заходів, скерованих державою та ЗС України, які проводяться для постійного вдосконалення структури та складу РВіА; досягнення необхідного рівня оснащення військових частин (підрозділів, органів) РВіА щодо набуття та підтримання ними необхідних спроможностей для виконання завдань.

Оцінювання та формування висновків для набуття необхідних спроможностей РВіА можна здійснювати в наступному порядку (рис. 1).

Рис. 1. Загальна структурно-логічна схема оцінювання та формування висновків для набуття необхідних спроможностей

З урахуванням умов, даних та зазначених положень (рис. 1) пропонуємо розглядати основні оперативні (бойові, спеціальні) спроможності РВіА саме в контексті найбільш складного завдання – завдання щодо відсічі збройній агресії та оборони держави.

Очікуваний результат: спроможності частин (підрозділів, органів) РВіА спільно з визначеним складом військ (сил, органів) забезпечують надійну відсіч збройній агресії, дають змогу ефективно реагувати на загрози національній безпеці у воєнній сфері, забезпечують оборону України, захист її суверенітету, територіальної цілісності та недоторканності.

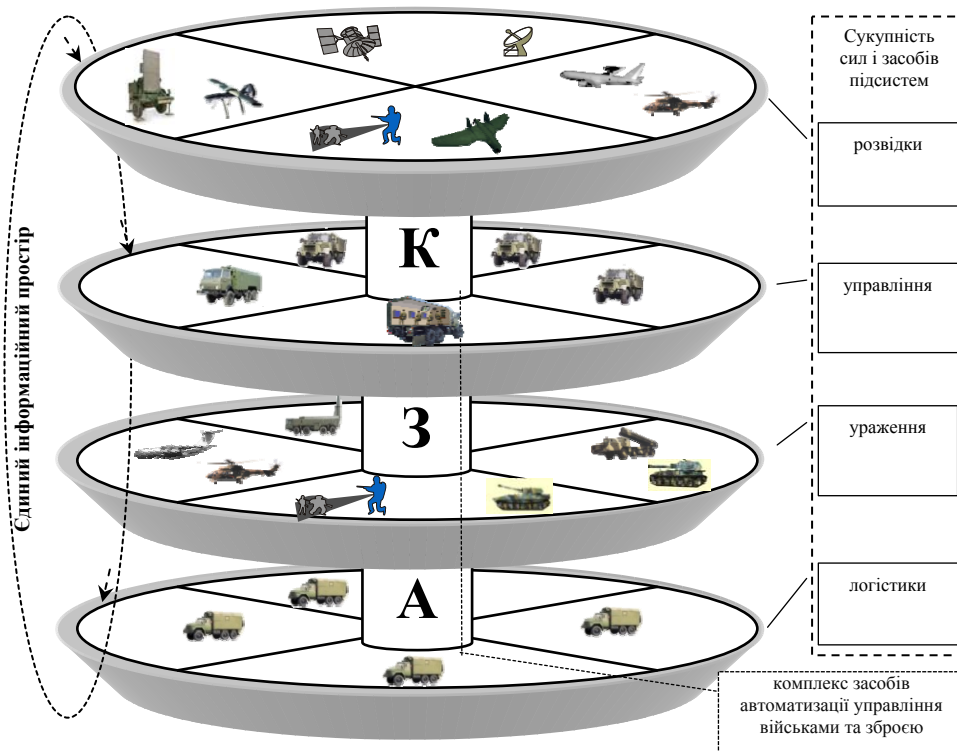
Результати попередніх досліджень [6] та аналіз керівних документів [7] свідчить, що серед основних базових компонент та структурних елементів РВіА, як військової організаційної структури, є: доктринальні (статутні) документи, сумісність внутрішня та зовнішня, організаційна структура та склад, функціональна структура, бойова та мобілізаційна готовність, підготовка та її рівень, теорія та практика застосування, ресурсне забезпечення.

Основою для керування є наявність доктринальної (статутної) бази, а саме доктрин, концепцій, основ застосування, стандартних операційних процедур статутів, настанов та інших керівних документів.

Бойовий склад – це фактичний склад військових частин (підрозділів), який включає штатні сили та засоби, призначені для виконання бойового завдання. Бойовий склад характеризується бойовими можливостями – кількісними та якісними показниками, що відображають потенційні можливості частин (підрозділів) з виконання визначених бойових завдань у конкретних умовах, у тому числі наявною номенклатурою вогневих засобів та боєприпасів.

За організаційну структуру РВіА приймається фіксована структура ієрархічно розташованих органів управління, частин (підрозділів), що забезпечує найвигідніший склад, бойову та мобілізаційну готовності та здатність ефективно виконувати завдання за призначенням.

За функціональну структуру приймається упорядкована структура РВіА як системи бойового призначення, її функцій управління та інформаційних зв'язків, упорядкованих підсистем та елементів. З цією метою вся сукупність конкретних функцій групується в підсистеми (компоненти), які, з огляду на існуючі підходи [7-8] та результати попередніх досліджень [6], можна представити у наступному вигляді (рис. 2).

Рис.2. Схема функціональної структури розвідувальної ударно-вогневої системи РВіА

Функціональна структура розвідувальної ударно-вогневої системи РВіА містить підсистеми:

- підсистема розвідки;
- підсистема управління;
- підсистема ураження;
- підсистема забезпечення (логістики).

Підготовка (у тому числі оперативна, бойова і мобілізаційна, індивідуальна) визначена як система заходів підготовки (органів, частин, підрозділів, особового складу), їх злагодження для ведення бойових дій або виконання інших завдань відповідно до їх призначення.

Теорія і практика бойового застосування – систематизація та узагальнення закономірностей військової справи та особливостей її розвитку, а також предметна (наочна) діяльність підготовки та виконання завдань за бойовим призначенням у зоні (районах) операції, бойових дій.

Ресурсне забезпечення – комплекс заходів, які здійснюються з метою технічного оснащення ОВТ та забезпечення військовою технікою, боеприпасами та військово-технічним майном, ПММ, підвищення ефективності та експлуатаційної надійності ОВТ.

Реалізація перспективного обрису РВіА, планування та практична реалізація заходів щодо набуття необхідних спроможностей РВіА функціонувати в складі розвідувальної ударно-вогневої системи можливі за рахунок врахування сукупності умов та компонент (елементів) спроможностей (рис. 3).

Рис. 3. Структурна схема основних умов та компонент спроможностей РВіА

Отже, суть здобуття частинами (підрозділами, органами) РВіА спроможностей діяти у складі сучасної розвідувальної ударно-вогневої системи полягає у змінах, які характеризують спроможності РВіА, їх кількісно-якісні показники (параметри) за такими базовими компонентами спроможностей як:

- доктринальні (статутні) документи;
- організаційна структура та склад;
- сумісність (внутрішня та зовнішня);
- функціональна структура згідно зі стандартами включно до C5ISR (Command, Control, Communications, Computers, CombatSystems, Intelligence, Surveillance, and Reconnaissance) «Бойові системи, системи управління, зв'язку, комп'ютерного забезпечення, розвідки та спостереження» [9-10];
- ресурсне забезпечення (технічна оснащеність);
- теорія і практика застосування (освіта та наука);
- підготовка та її рівень.

Для досягнення мети розвитку РВіА встановлюється відповідність спроможностей РВіА, у першу чергу, потребам та завданням воєнного часу, яка досягається за рахунок вдосконалення кожної складової та її елементів відповідно до моделі (обрису) РВіА як розвідувальної ударно-вогневої системи. Для того, щоб зазначене було реалістичним, потрібно, з одного боку, теоретичне обґрунтування спроможностей, за можливості зі значним випередженням за часом, а з іншого – спроможності повинні постійно звірятися з реальною дійсністю (рис. 4) [8].

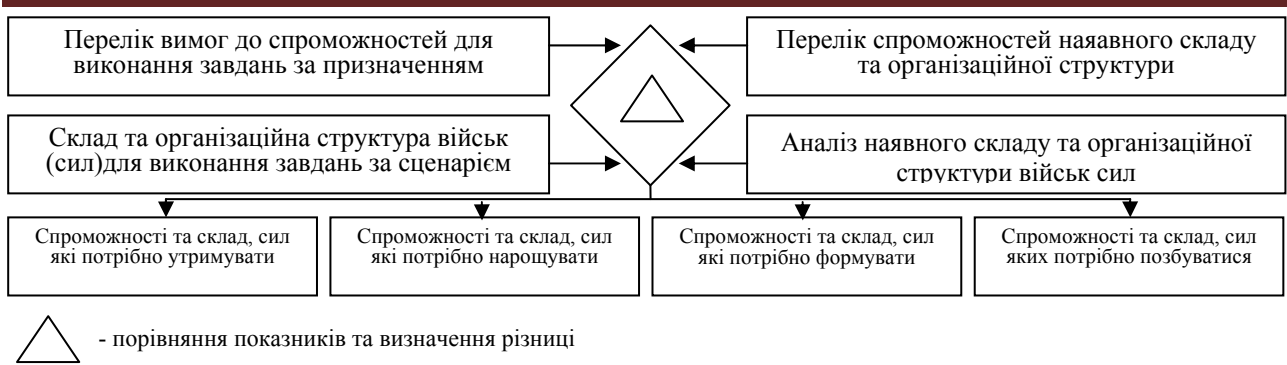
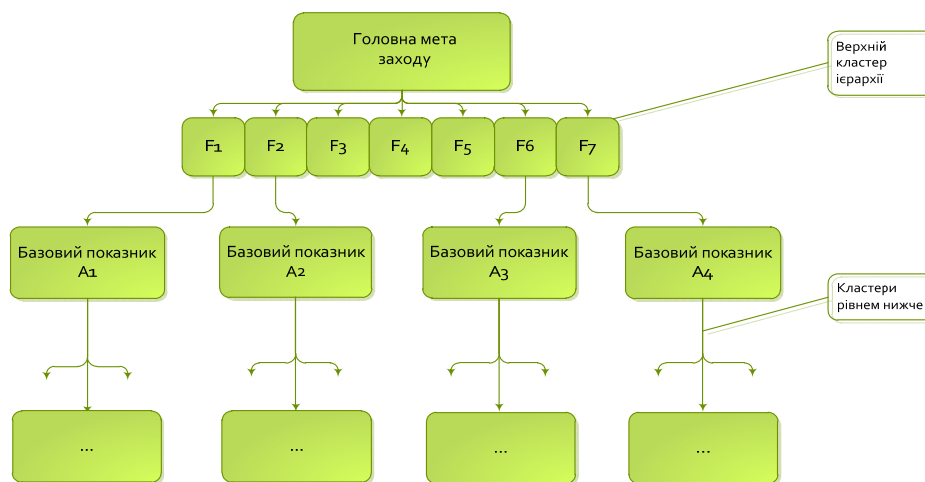

Рис. 4. Схема розподілу спроможностей за складовими потреб розвитку

Вирішення питання набуття спроможностей РВіА при визначених ресурсних обмеженнях є складним, частково структурованим завданням. Тому на даному етапі досліджень пропонується для вибору пріоритетів розвитку розглядати тільки «верхній» кластер ієрархічної сітки (рис. 5)

де F_1 – характеристики:

F_1 – Доктринальні (статутні) документи

F_2 – Сумісність (внутрішня та зовнішня)

F_3 – Функціональна структура (призначення та завдання компонент)

F_4 – Теорія і практика застосування РВіА

F_5 – Ресурсне забезпечення (технічна оснащеність)

F_6 – Підготовка та її рівень

F_7 – Організаційна структура та склад

Рис. 5. Ієрархічна структурізація завдання визначення пріоритетів набуття спроможностей РВіА

Віднесення РВіА до класу керованих систем означає, що їх розвиток повинен мати певну цільову спрямованість щодо набуття відповідних призначенню та завданням спроможностей за визначеними базовими компонентами.

Тому пропонується основними напрямки нарощування спроможностей РВіА вважати:

- удосконалення доктринальної (статутної) бази (бойові статuti артилерії та ракетних військ, курси підготовки артилерії та ракетних військ, Правила стрільби і управління вогнем наземної артилерії, керівництв з бойової роботи тощо);
- оптимізації організаційної структури (перехід на структури НАТО);
- удосконалення системи підготовки (виклики, загрози);
- розвиток та оснащення озброєння і військової техніки (прийняття на озброєння сучасних оперативно-тактичних, тактичних ракетних комплексів, артилерійських систем);

- удосконалення системи управління (впровадження автоматизованої системи управління військами та зброєю);
- розвиток системи освіти та науки (впровадження курсової підготовки);
- удосконалення кадрового забезпечення (впровадження прозорого кадрового менеджменту);
- розвиток інфраструктури (розвиток сучасних полігонів, тренажерів тощо);
- забезпечення внутрішньої та зовнішньої сумісності з іншими формуваннями сил оборони та багатонаціональними формуваннями.

Основні зусилля нарощування спроможностей РВіА необхідно зосередити на:

- підвищенні бойових можливостей;
- інформатизації та автоматизації;
- забезпеченні здатності успішно виконувати завдання у всьому можливому спектрі операцій.

Висновок

У результатів проведених досліджень щодо визначення основних умов та напрямків підвищення спроможностей РВіА набули подальшого розвитку положення щодо передумов та базових компонентів, які обумовлюють розвиток РВіА. На відміну від існуючих вимог нормативних (керівних) документів та рекомендацій щодо набуття необхідних спроможностей військовим формуваннями збройних сил сформовано цілісне уявлення за поглядами авторів щодо подальших досліджень з питань набуття необхідних спроможностей ракетних військ і артилерії Збройних Сил України.

Список використаних джерел

1. Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 2 вересня 2015 року «Про нову редакцію Воєнної доктрини України» [Електронний ресурс] : Указ Президента України від 24 вересня 2015 р. № 555. – Режим доступу: <http://www.president.gov.ua/documents/5552015-19443>.
2. Про рішення РНБО України від 20 травня 2016 року «Про Стратегічний оборонний бюлетень України» [Електронний ресурс]: Указ Президента України від 06 червня 2016 р. № 240. – Режим доступу: <http://www.president.gov.ua/documents/2402016-20137>.
3. Рекомендації з оборонного планування на основі спроможностей в Міністерстві оборони України та Збройних Силах України [Електронний ресурс] : затверджені Міністром оборони України 12 червня 2017 р. // Сайт М-ва оборони України. – Режим доступу: http://www.mil.gov.ua/content/other/Recommendationson_CBP_120617.pdf.
4. Рибак М.І. Воєнне мистецтво в локальних війнах після другої світової війни : Навч. пос. / М.І. Рибак, Ю.Г. Бадах: – К. : НАОУ, 2000. – 136 с.
5. Толубко В.Б. Основні закономірності сучасних локальних війн та збройних конфліктів: Навч. пос. / В.Б. Толубко, Ю.І. Бут, В.О. Косевцов: – К.: НАОУ, 2002. – 68 с.
6. Дослідження питань управління угрупованням (частинами і підрозділами) РВіА в автоматизованих системах управління, побудованих на “мережевоцентричних” принципах”, НДР, шифр «Сота», НЦ БЗ РВіА СумДУ. С. – 2012 р.
7. Каталог спроможностей Міністерства оборони України та ЗС України / Затверджено Міністром оборони України, 28 листопада 2017 року // Міністерство оборони України. – К.: МОУ, 2017.
8. Руснак І. С. Спроможності: особливості та перспективи впровадження / Руснак І. С., Петренко А. Г., Яковенко А. В., Романюк І. М., Кохно В. Д. // Збірник наукових праць «Наука і оборона». К.: НВОУ, 2017 – № 2.
9. C5ISR: command and control, communications, computers, cyber defense, intelligence, surveillance and reconnaissance. www.indracompany.com.
10. Паришин С.А., Горбачев Ю.Е. Современные тенденции развития теории и практики управления в вооруженных силах США. – М.: ЛЕНАНД, 2009. – С. 218.

Рецензент: Трофименко П.Є., к.в.н., професор, Сумський державний університет, Україна

ОСНОВНЫЕ УСЛОВИЯ И НАПРАВЛЕНИЯ НАРАЩИВАНИЯ ВОЗМОЖНОСТЕЙ РАКЕТНЫХ ВОЙСК И АРТИЛЛЕРИИ ВООРУЖЕННЫХ СИЛ УКРАИНЫ

М. Мокроцкий, В. Пеньковский, Р. Шостак, В. Коростельов

Вопрос функции и задач разнородных военных формирований которые должны выполняться во время ожидаемых будущих операций (боевых действий) трансформируются в требования к возможностям, на основании чего планируется их создание, содержание и развитие.

Эффективными путями наращивания возможностей может быть совершенствования доктрин, основ применения, структур органов военного управления и воинских частей, внедрение новых форм и методов ведения операций и боевых действий, улучшение системы отбора, обучения, подготовки и мотивации персонала.

Однако руководящие (доктринальные) документы требования к возможностям видов (родов) войск и сил не определены, в том числе и четкие толкования по возможностям ракетных войск и артиллерии.

Также в настоящее время не до конца отработаны требования по возможностям разнородных военных формирований, в том числе и в перспективных формированиях ракетных войск и артиллерии, не предъявлены к вышеупомянутым формированиям перечень показателей, по которым можно оценить возможность.

Специфика вопроса развития ракетных войск и артиллерии Вооруженных Сил Украины, которые возникают в военной и технической областях, заключается в том, что они имеют место как в мирное, так и в военное время. При этом проблемные вопросы развития, уже имеют место или возникают, будут значительно усиливаться условиях периода военного времени. Это обуславливает необходимость выявления проблемных вопросов, их исследования и своевременного решения именно с учетом обеспечения эффективного функционирования развития ракетных войск и артиллерии в самое напряженное время – военное время.

Сопровождение развития ракетных войск и артиллерии необходимо осуществлять путем: проведения системных взаимосвязанных мероприятий, направленных государством и Вооруженных Сил Украины, которые проводятся для постоянного совершенствования структуры и состава ракетных войск и артиллерии; достижения необходимого уровня оснащенности воинских частей (подразделений, органов) ракетных войск и артиллерии по приобретению и поддержания ими необходимых возможностей для выполнения задач.

В результате проведенных исследований по определению основных условий и направлений повышения возможностей ракетных войск и артиллерии получено дальнейшее развитие положения условий и базовых компонентов, обуславливающих развитие ракетных войск и артиллерии.

Ключевые слова: компоненты, способности, развитие, ракетные войска и артиллерия.

MAIN CONDITIONS AND DIRECTIONS FOR CAPACITY BUILDING OF MISSILE TROOPS AND ARTILLERY OF THE ARMED FORCES OF UKRAINE

M. Mokrotsky, V. Penkovskyi, R. Shostak, V. Korostelev

The question of the function and tasks of the various military formations that are to be performed during the expected future operations (combat operations) are transformed into requirements for capabilities, on the basis of which their creation, content and development are planned.

Effective ways of capacity building can be to improve the doctrines, bases of application, structures of military management and military units, introduce new forms and methods of conducting operations and combat operations, improve the system of selection, training, training and motivation of personnel.

However, the governing (doctrinal) documents of the requirement for the capabilities of types (genera) of troops and forces have not been defined, including clear interpretations of the capabilities of the missile troops and artillery.

Also, at present, requirements for the capabilities of heterogeneous military formations, including in the promising formations of missile troops and artillery, have not been fully worked out, and a list of indicators by which the possibility can be assessed is not presented to the above-mentioned formations.

The specifics of the issue of the development of missile troops and artillery of the Armed Forces of Ukraine, which arise in the military and technical fields, is that they take place both in peacetime and in wartime. At the same time problematic issues of development, which already occur or arise, will be greatly exacerbated by the conditions of the war period. This necessitates the identification of problematic issues, their research and timely solution, precisely taking into account the effective functioning of the development of missile troops and artillery in the most intense time – wartime.

Support for the development of missile troops and artillery should be carried out by: carrying out systemic interconnected activities directed by the state and the Armed Forces of Ukraine, which are conducted for continuous improvement of the structure and composition of the missile troops and artillery; achievement of the necessary level of equipment of the military units (units, bodies) of the missile troops and artillery to acquire and maintain the necessary capabilities for them to perform the tasks.

As a result of the researches conducted to determine the basic conditions and directions for enhancing the capabilities of the missile troops and artillery, the further development of the conditions and basic components that determine the development of the missile troops and artillery was obtained.

Keywords: components, capabilities, development, missile troops and artillery